

Danielin kirja – numero kolmekymmentäkaksi

Leijonista eksytykseen: syvällinen tarkastelu Danielin kirjan lukuun 6 ja lopunajan profetiaan

Jeff Pippenger
2023-12-27

Danielin kuudes luku on kolmas rinnakkainen kertomus Danielin kuuden ensimmäisen luvun joukossa, ja se esittää suoraan kuvauksen sunnuntailakikriisistä. Kolmannessa luvussa Nebukadnessarin kultainen kuvapatsas ja kolme uskollista miestä edustavat lippumerkkiä, joka korotetaan, ja jota koko maailma katselee.

Sitten kuningas Nebukadnessar lähetti kutsumaan koolle ruhtinaat, maaherrat, käskynhaltijat, tuomarit, rahastonhoitajat, neuvonantajat, virkamiehet ja kaikki maakuntien hallitusmiehet tulemaan sen kuvapatsaan vihkiäisiin, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt. Daniel 3:2.

Kolmannessa luvussa kolme ansiokasta miestä kieltäytyivät kumartamasta, ja heidän tekonsa toi heidän osakseen tulisen pätsin vainon, kun taas Daniel kuudennessa luvussa kumartuu kolme kertaa päivässä, ja hänen tekonsa toi hänen osakseen leijonain luolan vainon. Rivi rivin päälle he edustavat sunnuntailain vainoa palvontaa koskevana ratkaisuna, joka kummassakin tapauksessa on jo uskollisten tekemä. Ne, joita edustaa kolmen ja yhden yhdistelmä, joka symboloi sataa neljääkymmentäneljää tuhatta, ovat asettuneet totuuteen ennen kuin vainon ravistus saapuu.

Enkeli sanoi: ”Kieltäkää itsenne; teidän on astuttava nopeasti.” Joillakuilla meistä on ollut aikaa omaksua totuus ja edistyä askel askeleelta, ja jokainen ottamamme askel on antanut meille voimaa ottaa seuraavan. Mutta nyt aika on lähes päättynyt, ja sen, minkä me olemme oppineet vuosien kuluessa, heidän on opittava muutamassa kuukaudessa. Heidän on myös paljon poisopittava ja paljon opittava uudelleen. Niillä, jotka eivät tahdo ottaa pedon merkkiä ja sen kuvaa silloin, kun asetus annetaan, täytyy olla nyt päättäväisyys sanoa: Ei, me emme tunnusta pedon laitosta.” Early Writings, 68.

Viidennessä luvussa sunnuntailaki käsittelee maapetovallan loppua sekä sitä tuomiota, jonka muurista läpi tulleet viholliset toivat.

Sinä yönä surmattiin kaldealaisten kuningas Belsassar. Ja meedialainen Dareios otti valtakunnan haltuunsa, ollessaan noin kuudenkymmenen kahden vuoden ikäinen. Daniel 5:30, 31.

Kuudennessa luvussa tunnistetaan Jumalan kansan sinetöiminen, jota kuvataan sillä, että kuninkaan sinetti asetetaan leijonien luolalle.

Ja kivi tuotiin ja asetettiin luolan suulle; ja kuningas sinetöi sen omalla sinettisormuksellaan ja ylimystensä sinettisormuksilla, ettei päätöstä Danielin suhteen muutettaisi. Daniel 6:17.

Kaikki kolme linjaa myötävaikuttavat niiden tunnuspiirteiden muodostumiseen, jotka ovat sillä tunnusmerkillä, joka kohotetaan pilvessä Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa suuren maanjäristyksen hetkellä.

Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: Nouskaa tänne. Ja he nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät. Ja sillä samalla hetkellä tuli suuri maanjäristys, ja kaupungin kymmenes osa sortui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta ihmistä; ja muut peljästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle. Ilmestys 11:12, 13.

Danielin kuudes luku osoittaa Jumalan kansan sinetöimisen, mutta se käsittelee vielä täsmällisemmin niiden ”satrappein, käskynhaltijain ja ruhtinasten, neuvonantajain ja päällikköin” rangaistusta, jotka petoksella saivat kuninkaan surmaamaan Danielin. Kuninkaan pettäminen (valtion vertauskuva) on merkittävä profeetallinen aihe, ja siitä todistavat useat profeetalliset todistajat. Toisin kuin Nebukadnessar kolmannessa luvussa tai Belsassar viidennessä luvussa, jotka kumpikin olivat tietämättömiä Danielista ja kolmesta todistajasta aina kriisin puhkeamiseen asti, Dareioksen ”mieltymys” Danieliin jo ennen kriisiä osoittaa toisenlaisen asetelman sunnuntailain kriisille.

Daniel oli ”etevämpi” kuin ne kaksi muuta ylimmäistä hallitusmiestä, ja nämä kolme ylimmäistä hallitusmiestä olivat sadankahdenkymmenen ruhtinaan yläpuolella. Daniel asetetaan ensisijaisesti vastakkain ylimmäisten hallitusmiesten ja ruhtinaiden kanssa, ja häntä suositetaan niiden kahden yläpuolelle, jotka muodostavat petoksen liiton, jota viisi edustaa (viisi tyhmää neitsyttä).

Dareioksen mielestä oli hyvä asettaa valtakunnan ylle sata kaksikymmentä ruhtinasta, joiden tuli hallita koko valtakuntaa; ja näiden yläpuolelle kolme ylimmäistä virkamiestä, joista Daniel oli ensimmäinen, jotta ruhtinaat tekisivät heille tiliä eikä kuningas kärsisi vahinkoa. Silloin tämä Daniel asetettiin ylimmäisten virkamiesten ja ruhtinaiden yläpuolelle, koska hänessä oli erinomainen henki; ja kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan hallitsijaksi. Silloin ylimmäiset virkamiehet ja ruhtinaat etsivät aihetta syyttää Danielia valtakunnan asioissa, mutta he eivät voineet löytää mitään aihetta eivätkä mitään vikaa, koska hän oli uskollinen eikä hänessä havaittu mitään laiminlyöntiä eikä vikaa. Silloin nämä miehet sanoivat: Emme löydä mitään aihetta syyttää tätä Danielia, ellemmme löydä sitä häntä vastaan hänen Jumalansa lain perusteella. Daniel 6:1–5.

Dariusta käytetään havainnollistamaan petosta, joka pannaan täytäntöön kuningasta vastaan ja joka kuvaa maailman lopussa kymmentä kuningasta (Yhdistyneitä kansakuntia). Tämä petos myötävaikuttaa siihen vihaan, jota kymmenen kuningasta (Yhdistyneet kansakunnat) osoittavat porttoa (paavikuntaa) kohtaan, ja joka saa heidät ”riisumaan hänet autioksi ja alastomaksi” sekä ”syömään hänen lihansa ja polttamaan hänet tulesta”.

Ja ne kymmenen sarvea, jotka näit pedon päällä, vihaavat porttoa ja tekevät hänet autioksi ja alastomaksi, syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulesta. Sillä Jumala on pannut heidän sydämeensä, että he toteuttaisivat hänen aivoituksensa ja olisivat yksimieliset ja antaisivat valtakuntansa pedolle, kunnes Jumalan sanat täyttyvät. Ja se nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, joka hallitsee maan kuninkaita. Ilmestys 17:16–18.

Yhdistyneet kansakunnat (seitsemäs valtakunta) hävittää paavinvallan, vaikka ne ovat aivan äskettäin antaneet sille oman valtakuntansa, sillä ne hallitsevat vain ”lyhyen aikaa”.

Ja kuninkaita on seitsemän: viisi on kaatunut, yksi on, ja toinen ei ole vielä tullut; ja kun hän tulee, hänen on pysyttävä vähän aikaa. Ilmestys 17:10.

Sunnuntailain aikana raamatullisen profetian kuudes valtakunta, Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua koskeva maapeto (Yhdysvallat), on juuri päättänyt hallituskautensa seitsemänkymmenen vertauskuvallisen vuoden ajaksi, joiden aikana raamatullisen profetian viides valtakunta, Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua koskeva meripeto (paavius), on ollut unohduksissa nuo Jesajan kahdennenkymmenennen kolmannen luvun seitsemänkymmentä vertauskuvallista vuotta.

Ja sinä päivänä tapahtuu, että Tyyros joutuu unohduksiin seitsemäksikymmeneksi vuodeksi, yhden kuninkaan päivien mukaan; seitsemänkymmenen vuoden kuluttua käy Tyyrölle niin kuin portosta lauletaan: Ota kannel, kierrä kaupunkia, sinä unohdettu portto; soita kauniisti, laula monta laulua, että sinut muistettaisiin. Ja seitsemänkymmenen vuoden kuluttua tapahtuu, että Herra pitää huolen Tyyrosta, ja se palaa palkkionsa ääreen ja harjoittaa haureutta kaikkien maailman valtakuntien kanssa maan päällä. Jesaja 23:15–17.

Sunnuntailain aikana Raamatun profetian seitsemäs valtakunta, kymmenen kuningasta (Yhdistyneet kansakunnat), alkaa hallita, mutta vain lyhyesti, sillä kymmenen kuninkaan johtava kuningas alkaa silloin toteuttaa tehtävänsä pakottaakseen koko maailman järjestäytymään pedon rakenteen alaisuuteen, joka on kirkon ja valtion yhdistelmä ja jota symboloi pedon kuva.

Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta; ja sillä oli kaksi sarvea karitsan kaltaiset, mutta se puhui niin kuin lohikäärme. Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa tämän nähden ja saattaa maan ja ne, jotka siinä asuvat, kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani. Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että se saa tulen lankeamaan taivaasta maahan ihmisten nähden, ja eksyttää maan päällä asuvia niillä ihmeillä, joita sen oli annettu tehdä pedon nähden, sanoen maan päällä asuville, että heidän tuli tehdä kuva pedolle, jolla oli miekanhaava ja joka jäi eloon. Ilmestys 13:11–14.

Maan pedon (Yhdysvallat) vertauskuvallisuuden keskeinen piirre, pedon, joka alkaa karitsana ja päättyy puhumaan lohikäärmeen tavoin, on sen puhuminen. Profeetallisessa merkityksessä puhuminen osoittaa lainsäädäntö- ja oikeusviranomaisten toimintaa.

”Kansakunnan puhuminen on sen lainsäädäntö- ja oikeusviranomaisten toimintaa.” Suuri taistelu, 443.

Kun Yhdysvallat ensin puhui karitsan tavoin, se tuotti Yhdysvaltain perustuslain ja siten perusti turvapaikan niille, jotka pakenivat paavinvallan ja Euroopan kuninkaiden vainoa.

Ja maa auttoi vaimoa, ja maa avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme syöksi suustaan. Ilmestys 12:16.

Seitsemänkymmenen vertauskuvallisen vuoden lopussa maapeto puhuu jälleen, mutta silloin lohikäärmeenä, kun se pakottaa sunnuntainpalvonnan, joka on paavillisen vallan merkki. Kun

paavillisen vallan merkki pannaan täytäntöön, paavius muistetaan, ja se muistetaan silloin, kun käskyn, jota ei koskaan ollut määrä unohtaa, noudattaminen tehdään laittomaksi.

Muista pyhittää lepopäivä. Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti: silloin älä tee mitään työtä, älä sinä, älköön poikasi älköönkä tyttäresi, älköön palvelijasi älköönkä palvelijataresi, älköön juhtasi älköönkä muukalainen, joka on porttiesi sisällä. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan, meren ja kaiken, mitä niissä on, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä; sentähden Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen. 2. Moos. 20:8–11.

Kansallista luopumusta seuraa sitten kansallinen perikato, ja ne kolme valtaa, jotka johtavat maailman Harmagedoniin, lyövät kätensä yhteen.

”Säädöksellä, joka panee täytäntöön paaviuden asetuksen Jumalan lain vastaisesti, kansakuntamme katkaisee täysin yhteytensä vanhurskauteen. Kun protestanttisuus ojentaa kätensä kuilun yli tarttuakseen Rooman vallan käteen, kun se kurottautuu syvyyden yli lyödäkseen kättä spiritualismin kanssa, kun tämän kolminkertaisen liiton vaikutuksesta maamme hylkää tasavaltalaisena ja protestanttisena hallituksena kaikki perustuslakinsa periaatteet ja ryhtyy edistämään paavillisia valheita ja harhoja, silloin voimme tietää, että Saatanan ihmeellisen toiminnan aika on tullut ja että loppu on lähellä.” Testimonies, vol. 5, 451.

Kun “protestantismi” (Yhdysvallat), “Rooman valta” (Vatikaani) ja “spiritismi” (Yhdistyneet kansakunnat) lyövät kätensä yhteen sunnuntailain yhteydessä, ne alkavat johdattaa maailmaa Harmagedoniin, jota kuvataan siten, että ensin maailma pakotetaan hyväksymään yhden maailman hallituksen valta, sellaisen, joka muodostuu kirkosta ja valtiosta kirkon hallitessa tätä suhdetta. Maan pedon käyttämien ihmeiden voima ei ainoastaan saa aikaan Tyyron porton haureutta maan kuninkaiden kanssa, vaan se pakottaa myös maailmanlaajuisen pedon kuvan “puhumisen”. Profeetallisen määritelmän mukaan tämä merkitsee, että yhden maailman hallituksella täytyy olla lainsäädäntöelin (sijaitsee New Yorkissa) ja tuomiovaltaa käyttävä elin (sijaitsee Haagissa).

Ja eksyttää maan päällä asuvaliset niillä ihmeillä, joita sille annettiin valta tehdä pedon edessä, sanoen maan päällä asuvalisille, että heidän tuli tehdä kuva pedolle, joka oli saanut miekanhaavan ja kuitenkin virkosi eloon. Ja sille annettiin valta antaa henki pedon kuvalle, niin että pedon kuva sekä puhuisi että saisi surmattaviksi ne, jotka eivät kumartaisi pedon kuvaa. Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, niin ettei kukaan voisi ostaa eikä myydä, paitsi se, jolla on merkki, pedon nimi tai sen nimen luku. Tässä on viisaus. Jolla on ymmärrys, se laskekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku, ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi. Ilmestys 13:14–18.

Maan peto (Yhdysvallat) pettää koko maailman hyväksymään maailmanlaajuisen pedon kuvan, saman kuvan, jonka Yhdysvallat oli muodostanut johtaessaan kohti sunnuntailakia ja lopulta pannen sen täytäntöön. Tämän jälkeen se valtuuttaa yhden maailman hallituksen panemaan lakinsa täytäntöön kuolemanrangaistuksen uhalla ja/tai taloudellisten seuraamusten avulla. Kuningas Dareioksen pettäminen on vertauskuva siitä kuninkaiden pettämisestä, joka toistuvasti tunnistetaan

profetiassa, sillä kun maan peto alkaa pakottaa maailmaa hyväksymään yhden maailman hallituksen, perusteena, jota käytetään pakottamaan maailma hyväksymään tämä järjestely, on se, että sitä valtaa, joka on vihastuttanut kansakunnat (islam), on vastustettava maailmanlaajuisella sodalla.

Yhdysvallat panee täytäntöön paavillisen vallan tunnusmerkin, sillä Jumalan tuomiot olivat saattaneet Yhdysvallat sellaiseen kriisitilaan sunnuntailakia edeltävinä aikoina, että ratkaisuksi esitettiin, että palaamalla katolilaisuuden jumalan luo päättyisivät ne taloudelliset vaikeudet, jotka olivat lisääntyneet. Mutta sunnuntailain hetkellä vihollinen, joka oli hiipinyt sisään alemman muurin alitse, tuo kansallisen perikadon tuomion.

”Ja silloin suuri pettäjä saa ihmiset uskomaan, että ne, jotka palvelevat Jumalaa, aiheuttavat nämä vitsaukset. Se ryhmä, joka on herättänyt taivaan epäsuosion, säilyttää kaikki vaikeutensa niiden niskoille, joiden kuuliaisuus Jumalan käskyille on alituinen nuhde käskynrikkokille. Julistetaan, että ihmiset loukkaavat Jumalaa rikkomalla sunnuntaisapattia; että tämä synti on tuonut onnettomuudet, jotka eivät lakkaa, ennen kuin sunnuntain viettämistä ryhdytään ankarasti valvomaan; ja että ne, jotka esittävät neljännen käskyn vaatimukset ja siten hävittävät sunnuntain kunnioituksen, ovat kansan häiritsijöitä, jotka estävät sen palautumisen Jumalan suosioon ja ajalliseen menestykseen. Näin tullaan toistamaan muinoin Jumalan palvelijaa vastaan esitetty syytös, ja yhtä pätevin perustein: ’Ja tapahtui, että kun Ahab näki Eliaa, Ahab sanoi hänelle: Oletko sinä se, joka saattaa Israelin onnettomuuteen? Niin hän vastasi: En minä ole saattanut Israelia onnettomuuteen, vaan sinä ja sinun isäsi huone, koska olette hyljänneet Herran käskyt, ja sinä olet seurannut baaleja.’ 1 Kun. 18:17, 18. Kun kansan viha väärien syytösten johdosta kiihtyy, se menettelee Jumalan sanansaattajia kohtaan hyvin samankaltaisesti kuin luopio-Israel menetteli Eliaa kohtaan.” Suuri taistelu, 590.

Ilmestyskirjan yhdenentoista luvun ”suuren maanjäristyksen” ”hetkellä” islamin ”kolmas Voi”, joka on samalla myös seitsemäs pasuuna, soi silloin, ja se on saattava kansakunnat vihoihinsa. Tätä kansakuntien vihaa islamia vastaan käytetään maailman pettämiseksi hyväksymään sama tyhjä lupaus, joka oli juuri osoittautunut epäonnistuneeksi maasta nousevan pedon kohdalla. Tuo tyhjä lupaus on tämä: että alistumalla katolisuuden vallan alle, sellaisena kuin sitä edustaa paavillisen vallan merkki, Jumalan lisääntyvät tuomiot lakkaisivat. Tätä lupautta, jonka oli jo osoitettu olevan tehoton Yhdysvaltojen kohdalla, käytetään silloin lupauksena paniikin valtaamalle maailmalle.

Väitetään painokkaasti, että jos maailman kansakunnat vain pääsisivät yksimielisyyteen ja sallivat yhden maailman hallituksen perustamisen Islamin aikaansaaman sodankäynnin ratkaisemiseksi, vakaus palaisi. Islam on se kirjoituksissa osoitettu voima, joka kokoaa jokaisen ihmisen yhteen Islamia vastaan, mutta tuo yhteen kokoontuminen on kuninkaiden perimmäinen eksytys.

Ja Herran enkeli sanoi hänelle: Katso, sinä olet raskaana ja synnytät pojan, ja annat hänelle nimen Ismael, sillä Herra on kuullut sinun kurjuutesi. Ja hänestä tulee villiaasin kaltainen mies; hänen kätensä on oleva jokaista vastaan, ja jokaisen käsi häntä vastaan; ja hän on asuva kaikkien veljiensä nähden. 1. Mooseksen kirja 16:11, 12.

Ismael on islamin uskonnon hengellinen isä. On totta, ettei islamin isä Muhammed astunut historian näyttämölle ennen seitsemättä vuosisataa, mutta Jumala käyttää muinaisia kirjaimellisia kansoja edustamaan viimeisten päivien hengellisiä kansoja.

Näin sanoo Herra, Israelin Kuningas, ja hänen lunastajansa, Herra Sebaot: Minä olen ensimmäinen, ja minä olen viimeinen, eikä minun rinnallani ole Jumalaa. Ja kuka, niin kuin minä, kutsuu ja julistaa sen ja asettaa sen järjestykseen minun eteeni, siitä asti kun minä asetin muinaisen kansan? Ja tulevat asiat, ja ne, jotka tulevat olemaan, antakoot heidän näyttää ne heille. Jesaja 44:6, 7.

Ennen kuin Ismael syntyi, hänelle annettiin nimi ja hänen profeetallinen tehtävänsä määriteltiin. Hänen hengellisten jälkeläistensä kädet olisivat ”jokaista vastaan, ja jokaisen käsi” olisi ”häntä” vastaan. Ja toisin kuin edistyksellisen liberalismien mieletön opetus väittää, Raamattu opettaa, että Ismael on ”asuva kaikkien veljiensä nähden”. He eivät sulautu ympäröivään kulttuuriin, vaan päinvastoin monet heistä tuomitsevat sen, protestoivat sitä vastaan ja hyökkäävät sitä vastaan. Ismaelin henki on siinä, että ”hänestä” tulisi ”villi mies”. Ajatus siitä, että islamin uskossa olisi olemassa rauhanomainen ryhmä, ei saa tukea Jumalan Sanassa eikä Koraanissa.

Danielin kuudennen luvun kahden presidentin ja sadankahdenkymmenen ruhtinaan petos osoittaa sen petoksen, joka tuodaan kymmenen kuninkaan ylle, kun heidät johdetaan uskomaan, että Rooman vallan alaisen yhden maailmanhallituksen toimeenpanon tarkoituksena ja kiireellisenä syynä on vastata islamilaisen sodankäynnin kärjistyvään kriisiin, joka on ”kolmas voi”. Kun pedon kuva on pystytetty ja sille on annettu valta ”puhua”, maailma saa liian myöhään tietää, että paavikunnan tarkoituksena on kohdistaa toimensa niihin, jotka pitävät kiinni seitsemännen päivän sapatista (Daniel), eikä siihen viholliseen, joka livahti sisään vartioimattoman eteläisen muurin kautta.

”Jumalan sana on varoittanut uhkaavasta vaarasta; jos tätä ei oteta varteen, protestanttinen maailma saa tietää, mitkä Rooman tarkoituksiperät todella ovat, vasta silloin, kun on liian myöhäistä paeta ansaa. Se kasvaa äänettömästi valtaan. Sen opit vaikuttavat lainsäädäntösaleissa, kirkoissa ja ihmisten sydämissä. Se kohottaa korkeita ja mahtavia rakennelmiaan, joiden salaisissa kätköissä sen entiset vainot tulevat toistumaan. Salavihkaa ja huomaamatta se vahvistaa voimiaan edistääkseen omia päämääriään, kun sen iskun hetki koittaa. Kaikki, mitä se haluaa, on edullinen asema, ja tämä sille jo annetaan. Pian saamme nähdä ja tuntea, mikä roomalaisen aineksen tarkoitus on. Joka uskoo ja tottelee Jumalan sanaa, saa siten osakseen häväistystä ja vainoa.” Suuri taistelu, 581.

Yhdistyneiden kansakuntien petos, jonka paavius toimeenpanee ja joka saa aikaan heidän sydäntensä koston, kuvataan usein Kirjoituksissa, ja kertomus Dareioksesta on tämän totuuden ensisijainen esimerkki. Se on petos, joka toteutetaan ensin Yhdysvalloissa ja sitten toistetaan koko maailmaan. Tämä totuus tunnistetaan kertomuksessa Eliaasta ja Iisebelistä, sitten jälleen kertomuksessa Johannes Kastajasta ja Herodiaasta sekä myös Kristuksen ristiinnaulitsemisessa. Islamin kansakuntia vihostuttaminen on se juoni, jota paavillinen valta käyttää ja joka antaa sille edullisen aseman hyökätä sapatinpitäjiä vastaan kaikkialla maailmassa.

Islamin ensimmäinen maininta on Ismaelin tuominen esiin Raamatussa, ja Islamille maailman lopussa osoitettu tehtävä — se, että se saattaa maailman yleismaailmalliseen paniikkiin, jotta ihmiset hyväksyisivät minkä tahansa ehdotuksen ratkaisuna — on se, mikä mahdollistaa petoksen toteuttamisen. Tämä petos saa Yhdistyneet kansakunnat (ne kymmenen kuningasta) täyttämään Jumalan tahdon ja suostumaan antamaan valtakuntansa (seitsemännen valtakunnan) paaviudelle (pedolle).

Dareioksen ja muiden profeetallisten linjojen havainnollistama eksytys sisältää islamin roolin kansojen vihoittajana, perimmäisen syyn siihen, miksi paavius tuhoaan Yhdistyneiden kansakuntien toimesta, ja yhtä merkittävällä tavalla se yksilöi ne olosuhteet, jotka liittyvät kahdeksannen valtakunnan arvoitukseen, sen, joka on niistä seitsemästä, asettamisesta nykyisen Babylonin pääksi.

Daniel leijonien luolassa on hyvin monitahoinen profeetallinen esikuva, mutta sen ymmärtäminen on mahdollista vain, kun sovelletaan menetelmää ”rivi rivin päälle”.

Jatkamme Danielin kuudetta lukua seuraavassa artikkelissa.

”Kun me kansana ymmärrämme, mitä tämä kirja meille merkitsee, keskuudessamme nähdään suuri herätys.” Testimonies to Ministers, 113.